

Het windmolenpark op Linkeroever wordt wellicht het grootste op het Belgische vasteland.

IMAGE GLOBE

Groene energie Haven met windpark

De Antwerpse haven blaast de projecten voor windmolenparken op Linkeroever en op de rechteroever nieuw leven in.

De tijdelijke vereniging Groene Haven Antwerpen mag het aangekondigde windmolenpark op Linkeroever bouwen. Dat hebben het Antwerpse Havenbedrijf en de Maatschappij Linkerscheldeoever beslist. Pas wanneer ze er zeker van zijn dat afgewezen kandidaten de komende weken niet naar de Raad van State trekken, willen de opdrachtgevers meer details kwijt. Tegen eind september dus.

Groene Haven Antwerpen is een samenwerkingsverband van Electrawinds, Aspiravi, het Poldersinvesteringfonds (PIF) en Vleemo. Vleemo is nu al de ontwikkelaar van het windmolenpark op de rechteroever;

Electrawinds en Aspiravi namen dat bedrijf in maart vorig jaar over van Nuon.

Zowel bij het Havenbedrijf als bij Electrawinds kregen we wat korzelige opmerkingen te horen over de details van het project die vorige week in sommige media te lezen stonden. Voorbarig, zo heette het, want hoeveel windmolens er precies komen en welk vermogen die samen zullen produceren, kan de opdrachtgever voorlopig niet zeggen: het opstellen van een concreet 'clusterplan', zoals dat heet, wordt net de eerste taak van Groene Haven Antwerpen.

Toch is nu al duidelijk dat het project op Linkeroever wellicht het grootste windmolenpark op het Belgische vasteland wordt. De studies

die al werden uitgevoerd om de theoretische capaciteit van het terrein te berekenen, maken gewag van maximaal 55 windmolens en een vermogen van 190MW, goed voor het jaarlijkse verbruik van ruim 100.000 gezinnen.

De keuze voor Groene Haven Antwerpen houdt in dat de Linkeroever- en rechteroeverprojecten voortaan samen bekeken kunnen worden, aangezien Vleemo bij beide betrokken is. Dat komt goed uit, want van de 36 turbines die Nuon (Vleemo) in 2003 beloofd had te bouwen tegen 2006, zijn er nooit meer dan 7 gebouwd. Ook het rechteroeverproject is dus aan reanimatie toe. En mogelijk aan uitbreiding. Sommige bronnen spreken voor alle projecten samen over misschien wel 100 windmolens.

Een sleutelrol in het hele dossier is weggelegd voor Belgocontrol, de overheidsdienst die instaat voor de luchtverkeersleiding. Die moet voor elk windmolen-

project een advies geven, want windmolens interfereren met de radarinstallaties van luchthavens en kunnen de veiligheid in het gedrang brengen als ze te dicht bij een vliegveld staan. Tot nu toe deed Belgocontrol bijzonder moeilijk over alle aanvragen in het havengebied. En daarvoor kreeg het ook veel kritiek. De enorme open gebieden rond havens en luchthavens zijn immers net heel geschikt om wind op te vangen. En elders, bijvoorbeeld op Schiphol bij Amsterdam, blijkt een windmolenpark vlak bij een luchthaven wél te kunnen. Onlangs heeft Belgocontrol zelf aangegeven meer inspanningen te willen leveren (lees: te investeren in betere software) om de windparken mogelijk te maken. Op voorwaarde dat de projecten op de beide Scheldeoevers op elkaar afgestemd zouden worden. Die voorwaarde lijkt nu alvast in vervulling te gaan.

— Luc Baltussen